

3. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. lögum nr. 3/1987 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 5/1987, öðlast gildi 1. janúar 1990.

Hækkun gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra, sbr. 2. gr. tekur þó eigi gildi fyrir en að loknu 1. álesturstímabili en því lýkur á tímabilinu 20 janúar til 10. febrúar 1990, sbr. 8. gr. Sé ekki komið með bifreið til álestrar á réttum tíma skal reikna út meðaltal ekinna kílómetra á dag á tímabilinu milli álestra. Af meðaltalsakstri sem samkvæmt þessu hefur átt sér stað eftir lok 1. álesturstímabils skal innheimta hið hækkaða gjald.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1989.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ**um endurgreiðslu vegna virðisaukaskatts af matvöru o.fl.**

1. gr.

Upphafsaðkvæði.

Endurgreiða skal afurðastöðvum og fiskverslunum hluta virðisaukaskatts af neyslu-mjólk, kindakjöti, neyslufiski og fersku innlendu grænmeti eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð þessari.

Endurgreiðslan miðast við að samtals virðisaukaskattur af matvöru, er endurgreiðsla tekur til, verði á smásölustigi að teknu tilliti til endurgreiðslunnar sem næst 14% í stað 24,5%.

2. gr.

Matvara sem endurgreiðsla tekur til.

Eftirtalin matvara fellur undir endurgreiðsluákvæði reglugerðar þessarar:

1. Nýmjólk, G-mjólk, léttmjólk og undanrenna.
2. Kindakjöt í heilum og hálfum skrokkum sem sláturleyfishafi selur til neyslu eða frekari vinnslu innanlands.
3. Ýsa, þorskur, ufsi, steinbítur, karfi, langa, keila, lúða, koli, skata, skötuselur, rauðmagi og grásleppa, sem fiskheildsalar eða eftir atvikum smásalar með fisk kaupa nýjan, saltaðan, reyktan eða siginn til endursölu eða frekari vinnslu innanlands.
4. Ferskt innlent grænmeti, þ.m.t. ferskir innlendir garðávextir.

3. gr.

Aðilar sem fá endurgreiðslu.

Eftirtaldir aðilar fá endurgreiðslu samkvæmt reglugerð þessari, enda selji þeir matvöru sem um ræðir í 2. gr.:

1. Afurða- eða vinnslustöðvar í mjólkuriðnaði (mjólkurbú).
2. Sláturleyfishafar, sbr. lög nr. 30/1966.
3. Heildverslanir með fisk sem kaupa óunninn fisk beint af fiskmarkaði, frá fiskvinnslufyrirtæki eða útgerðaraðila. Fisksalar (smásalar) og matvöruverslanir, sem m.a. selja fisk í smásölu, fá þó endurgreiðslu ef þessir aðilar kaupa óunninn fisk beint af fiskmarkaði, frá fiskvinnslufyrirtæki eða útgerðaraðila, en ekki af heildverslun.

4. Heildverslanir (dreifingarstöðvar) með innlent grænmeti og garðávexti. Matvöruverslanir fá þó endurgreiðslu ef þær kaupa ferskt innlent grænmeti eða garðávexti beint af framleiðendum.

Þeim sem um ræðir í 1. mgr. er skylt að nýta endurgreiðslufjárhæðina að fullu til frádráttar söluverði sínu á matvöu sem þeir selja og endurgreiðsla tekur til.

4. gr.

Endurgreiðsluhlutfall.

Endurgreiðsla vegna þeirrar mjólkurvöru sem um ræðir í 1. tölul. 2. gr. skal nema 8,45% af söluverði hennar frá mjólkurbúum (niðurgreiddu heildsöluverði) til smásala. Sala til vinnsluaðila myndar ekki endurgreiðslustofn í þessu sambandi.

Endurgreiðsla vegna kindakjöts sbr. 2. tölul. 2. gr. skal nema 8,45% af söluverði þess frá sláturleyfishöfum (niðurgreiddu heildsöluverði).

Heildarendurgreiðsla vegna neyslufisks, sbr. 3. tölul. 2. gr. skal nema 19,42% (8,45% vegna endurgreiðslu á virðisaukaskatti og 10,97% vegna sérstakrar niðurgreiðslu) af verði hans til fiskverslana, sbr. 3. tölul. 1. mgr. 3. gr.

Endurgreiðsla vegna innlends grænmetis og garðávaxta, sbr. 4. tölul. 2. gr., skal nema 8,45% af söluverði vörunnar frá heildverslunum eða framleiðendum, sbr. 4. tölul. 3. gr.

Ákvæði um skattverð í III. kafla laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, gilda um heildsöluverð og smásöluverð samkvæmt þessari grein. Endurgreiðsla samkvæmt reglugerð þessari telst þó ekki til skattverðs í þessu sambandi.

5. gr.

Endurgreiðslubeiðni.

Aðilar sem um ræðir í 3. gr. skulu eigi síðar en 10. dag hvers mánaðar senda viðkomandi skattstjóra greinargerð um sölu sína eða kaup í síðastliðnum mánuði á matvöru sem um ræðir í 2. gr.

Greinargerð skv. 1. mgr. skal vera á sérstöku eyðublaði í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

6. gr.

Afgreiðsla endurgreiðslubeiðni.

Skattstjóri skal rannsaka endurgreiðslubeiðni og leiðrétta hana ef hún er í ósamræmi við reglugerð þessa eða önnur fyrirmæli skattyfirvalda. Skattstjóri skal tilkynna innheimtumanni ríkissjóðs um samþykki sitt til endurgreiðslu. Innheimtumaður annast endurgreiðslu.

Hafi beiðni um endurgreiðslu verið skilad á tilskildum tíma skal endurgreiðsla fara fram innan fimmtán daga frá lokum skilafrests. Frestur þessi framlengist þó ef skattstjóri getur, vegna atvika sem rekja má til umsækjanda, ekki gert nauðsynlegar athuganir á gögnum þeim sem beiðnin byggist á. Endurgreiðslubeiðnir sem berast eftir lok skilafrests skulu afgreiddar með greinargerð næsta mánaðar.

Endurgreiðsla má því aðeins fara fram að ákvörðun um virðisaukaskatt liggi fyrir vegna fyrri tímabila. Kröfu um vangreiddan virðisaukaskatt ásamt álagi og dráttarvöxtum skal skuldajafna á móti endurgreiðslu.

Komi í ljós að endurgreiðsla samkvæmt reglugerð þessari hafi verið of há skal skattstjóri þegar í stað tilkynna aðila og innheimtumanni ríkissjóðs þar um. Um álag og dráttarvexti vegna of hárrar endurgreiðslu fer samkvæmt 27. og 28. gr. laga um virðisaukaskatt.

7. gr.

Færslur í bókhald og ársreikning.

Sá sem fær endurgreiðslu samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar skal færa hana á sérstakan tekjureikning í bókhaldi sínu. Þá skal endurgreiðslan tilgreind annað hvort sérstaklega í ársreikningi sem fylgir skattframtali eða í skýringum með honum.

Að öðru leyti gildir eftir því sem við getur átt, reglugerð nr. 501/1989, um bókhald og tekjuskráningu virðisaukaskattskyldra aðila.

8. gr.

Viðurlagaákvæði.

Röng skýrslugjöf eða framlagning rangra eða villandi gagna, svo og röng upplýsingagjöf látin í té í því skyni að fá endurgreiðslu á virðisaukaskatti samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, varðar við 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

9. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi, er sett með heimild í 42. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt, með síðari breytingum, og öðlast gildi 1. janúar 1990.

Fjármálaráðuneytið, 29. desember 1989.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ**um veiðieftirlitsgjald.**

1. gr.

Greiða skal sérstakt gjald - veiðieftirlitsgjald - fyrir veiðileyfi sem veitt eru á grundvelli ákvæða laga nr. 3/1988, um stjórn fiskveiða 1988-1990 eða annarra laga er kveða á um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

2. gr.

Fyrir veiðileyfi sem kveða á um heimild til veiða á tilteknu magni sjávardýra skal gjaldið miðast við heimilaðan hámarksafli og hlutfallslegt verðmæti einstakra tegunda, sbr. þó 3. gr. Skal heimilaður hámarksafli af einstökum tegundum metinn til þorskígilda samkvæmt verðmætahlutföllum í 4. gr.

Veiðieftirlitsgjald skal vera 60 kr. fyrir hvert þorskígildistonn.

Velji skip sóknarmark við botnfiskveiðar skal gjald skv. þessari grein miðast við aflamarkskost skipsins.

3. gr.

Fyrir eftirtalin leyfi skal greiða fast gjald sem hér segir:

	kr.
1. Leyfi til botnfiskveiða fyrir báta undir 10 brl.	4.500
2. Almennit leyfi til veiða með dragnót	7.500
3. Leyfi til sérveiða með dragnót	12.500
4. Leyfi til veiða á innfjarðarækju	8.000
5. Leyfi til veiða á hörpudiski	10.000
6. Leyfi til hrognkelsaveiða	2.500
7. Önnur veiðileyfi	7.500